

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 14. september 2004****i sag T-254/03, José Manuel López Cejudo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — godtgørelse for levevilkårene — bolig — artikel 5 og 10 i vedtægtens bilag X)**

(2004/C 284/35)

(Processprog: fransk)

I sag T-254/03, José Manuel López Cejudo, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Brasilia (Brasilien), ved advokats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Curall og H. Tserepa-Lacombe, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. juni 2002 vedrørende tildelelse af en bolig til sagsøgeren og af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som fremgår af sagsøgerens lønseddel for juli 2002, vedrørende en godtgørelse for levevilkårene, har Retten (sat af dommer: A.W.H. Meij); justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*2) *Hver part bærer sine omkostninger.*⁽¹⁾ EFT C 213 af 6.9.2003.**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS****den 10. maj 2004****i sag T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 1774/2002 — sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum — afvisning)**

(2004/C 284/36)

(Processprog: tysk)

I sag T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Bochum (Tyskland), Josef Kloh, Eichenried (Tyskland), ved Rechtsanwältin R. Steiling og S.

Wienhues, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: H. Duintjer Tebbens og U. Rösslein, og med valgt adresse i Luxembourg), og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J.-P. Hix og F. Ruggeri Laderchi), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Braun, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (EFT L 273, s. 1), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 10. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) *Sagen afvises.*2) *Det er uforment at tage stilling til interventionsbegæringerne fra Landwirtschaftskammer Vorarlberg samt Wohlgenannt og Taferner.*3) *Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets og Rådets omkostninger.*4) *Kommissionen bærer sine egne omkostninger.*5) *Landwirtschaftskammer Vorarlberg samt Wohlgenannt og Taferner, der har indgivet interventionsbegæring, bærer deres egne omkostninger.*⁽¹⁾ EUT C 44 af 22.2.2003.

Sag anlagt den 13. juli 2004 af Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva og Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-287/04)

(2004/C 284/37)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 13. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, Sevilla (Spanien), og Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva, Jaén (Spanien), ved advokat Rafael Illescas Ortiz, Jaén.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullationssøgsmålet vedrørende Rådets forordninger (EF) nr. 864/2004 og nr. 865/2004 af 29. april 2004 antages til realitetsbehandling og, hvad særlig angår forordning nr. 864/2004 annulleres følgende bestemmelser:
 - i) Artikel 1, nr. 7, for så vidt der herved indsættes et nyt afsnit i artikel 37, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 (EFT L 270 af 21.10.2003)
 - ii) Artikel 1, nr. 11, for så vidt der herved indsættes et nyt afsnit i artikel 44, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003
 - iii) Artikel 1, nr. 20, for så vidt som der herved, idet der indsættes et nyt kapitel 10b — »Støtte til olivenplantager« — i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 (EFT L 270 af 21.10.2003) tilføjes denne forordning en ny artikel 110h, og især litra b) i den nævnte nye artikel 110h
 - iv) Bilaget, for så vidt det ændrer bilag VI til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, idet bilaget tilføjes fire nye rækker, og navnlig den anden af de nævnte rækker vedrørende olivenolie, for så vidt som den henviser til artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF — produktionsstøtte for olivenolie — hvorved der fastsættes en national garantimængde for Spanien på 760 027 tons
- hvad angår forordning (EF) nr. 865/2004 annulleres følgende bestemmelse:
 - artikel 22, for så vidt den ophæver stk. 1 i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1638/98, og alene for så vidt angår stk. 1, andet og tredje afsnit, og udelukkende i det omfang de udgør grundlæggende kriterier for fastsættelsen af indtægtsstøtten for olivenproducenterne i henhold til den nye ordning på grundlag af forordning (EF) nr. 1782/2003.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne gør gældende, at de anfægtede forordninger indebærer, at der i den fælles landbrugspolitik er indført en ny ordning for støtte til producenterne af olivenolie og af spiseoliven, såvel som en ny fælles markedsordning for de nævnte produkter, der bl.a. udtrykkeligt ophæver Rådets nu historiske forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer. I modsætning til den historiske ordning for produktionsstøtten er den nye ordning, der er indført ved de anfægtede forordninger, baseret på en afskaffelse af den direkte støtte til producenten og indførelse af en enkeltbetalingsordning, hvilket inden for olivenoliesektoren vil indebære, at man fra 2006 overgår fra en politik med pris- og produktionsstøtte til en ny politik med indtægtsstøtte for olivenproducenterne.

Efter sagsøgernes opfattelse hviler den nævnte reform ikke på rigtige oplysninger om og en rigtig analyse af den pågældende sektor, således som det fremgår af den omstændighed, at de

760 027 tons olivenolie er blevet opretholdt, først som national garantimængde og nu, under den nye støtteordning, som basisreference for beregningen af de nye former for støtte, der vil træde i stedet for den ophævede støtte til produktionen.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne anført følgende søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Det gøres herom gældende, for det første, at de berørte producenter i særlig grad er blevet skuffet i de forventninger, som den — nu reformerede — fælles markedsordning havde skabt, idet der er tale om olivenproducenter, som under hensyn til forholdene inden for sektoren traf investeringsbeslutninger med en meget langsigtet rentabilitetshorisont, og for det andet, at referenceproduktionsårene for de nye former for støtte (fra 1999-2000 til 2002-2003) svarer til perioder, for hvilke de olivenproducenter, der plantede i 1998, ikke kan udvise en produktion af betydning.
- Magtfordrejning. Der henvises i den forbindelse især til, at Kommissionen og Rådet i 1998, og igen i 2001, gav et tilsagn om, at der skulle forelægges dem pålidelige oplysninger om olivenoliesektoren som forudsætning for reformer på området, såvel som tilsagn om, at der i fornødent omfang ville blive taget hensyn til produktionsudviklingen og produktionskapaciteten i den spanske og portugisiske olivensektor. Sagsøgerne har imidlertid anført, at Kommissionen selv allerede har forelagt det internationale olivenråd pålidelige oplysninger vedrørende olivenolieproduktionen i Spanien, og af denne grund kunne hverken Kommissionen selv eller Rådet være uvidende om disse oplysninger.
- Manglende overholdelse af begrundelsespligten, der fastslås i EF-traktatens artikel 253.
- Tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling mellem producenterne i Fællesskabet, der er et konkret udtryk for princippet i EF-traktatens artikel 12, stk. 1.

Sag anlagt den 7. juli 2004 af Abdelghani Selmani mod Rådet for den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-299/04)

(2004/C 284/38)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Abdelghani Selmani, Dublin, Irland, ved solicitor C. Ó Briain som befuldmægtiget.